

РЕШЕНИЕ

№ 585

гр. София, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 21.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5256** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба от „БУОНДЖОРНО“ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Р. Ф. Г. - управител, чрез адв.Т. Т., срещу Заповед на налагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № ФК-С2159-0133791/04.05.2023 г., издадена от началник отдел “Оперативни дейности“- С., в ГД“Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т.1, б.“а“ ЗДДС – запечатване на обект – млекарница, находящ се в [населено място], пазар „Х. Д.“, магазин №30 и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Изложено е становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се иска нейната отмяна, поради нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. В ЗНПАМ липсвали фактическите и правни основания за издаване на заповедта, не били изложени и мотиви за необходимостта от запечатване на търговския обект за 14 дни. Определеният срок бил несъразмерен с тежестта на нарушението, а липсата на мотиви относно срока правило невъзможна преценката дали органа е упражнил правомощията си в съответствие с целите на закона. Твърди се, че с оспорената заповед ще се засегнат правата и законните интереси на дружеството. В ЗНПАМ се съдържало твърдение за наличие на вреди, но същите не били нито конкретизирани,

нито доказани.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява от процесуален представител.

Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С., представляван от процесуален представител юрк. Л., оспорва жалбата. Моли издадената заповед за налагане на принудителна административна мярка да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото и становищата на страните, Административният съд приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.04.2023 г. в 17:05 часа е била извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1 т.41 от ДР на ЗДДС - млекарница, находящ се в [населено място], пазар „Х. Д.“, магазин №30, стопанисван от „БУОНДЖОРНО“ЕООД. При проверката било установено, че при извършена контролна покупка от органите по приходите на 10 бр. яйца на обща стойност 4,50 лв., не е бил издаден фискален бон от монтираното на обекта фискално устройство, модел „Датекс FP 800 “ с инд.№DT409019 и № на фискална памет 02409019, рег. В НАП С №44447904, нито бележка от прономерован, прошнурован и подпечатан кочан с касови бележки – наличен и неизползван. Поръчката е била извършена преди легитимацията на проверяващите, заплатена в брой от М. Н. – инспектор по приходите в отдел „Оперативни дейности“ - С., ГДФК. След легитимация на проверяващите от фискалното устройство е отпечатан дневен финансов отчет от същата дата, от който е видно че сумата от 4,50 лв. не била регистрирана на фискалното устройство чрез издаване на фискален бон. За установените факти и обстоятелства от проверката бил съставен протокол за извършена проверка серия АА № 0133791 /14.04.2023 г. /л.15 и сл. от делото/.

Прието е, че дружеството не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, което било нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, поради което на 04.05.2023 г. на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС, била издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № № ФК-С2159-0133791/04.05.2023 г., с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т.1, б.“а“ ЗДДС –млекарница, находящ се в [населено място], пазар „Х. Д.“, магазин №30 и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Заповедта е връчена на управителя Р. Г. на 23.05.2023 г., видно от намиращата се на л. 11 от делото разписка.

При така установеното от фактическа страна Съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на акта.

Настоящият съдебен състав, като обсъди наведените в жалбата доводи и представените от страните доказателства намира, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 принудителната административна мярка „запечатване на търговски обект, за срок до 30 дни, независимо от наложените глоби и имуществени санкции“ се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представените Заповеди с номера:

№ ЗЦУ-1148 / 25.08.2020 г., № ЗЦУ-1157 / 27.08.2020 г. и № 3927/23.11.2022 г., издадени от Изпълнителния директор на НАП (л. 12 – 14 от делото), са определени с нарочен акт за органи, компетентни да налагат ПАМ от процесния вид.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Оспорената заповед представлява индивидуален административен акт и като такъв следва да отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. Бланкетно и изцяло декларативно в мотивите по отношение продължителността на срока се твърди, че създадената организация в търговския обект цели отклонение от данъчното облагане. По никакъв начин не са конкретизирани предполагаемите вреди за фиска, още повече тяхната значителност и трудна поправимост. Констатирането на нарушение, което е първо за дружеството, изразяващо се в неиздаване на касова бележка за покупка на стойност 4,50 лева трудно би могло да се квалифицира като „лоши практики в обекта“.

В така цитираните “мотиви” относно срока на наложената ПАМ не е отчетено, че за конкретния търговец това е първо нарушение и неправилно е определена високата обществена опасност на същото. Видно от описа на наличните в касата към момента на започване на проверката парични средства, както и др. обстоятелства имащи значение за определяне на срока на наложената ПАМ, която не следва да бъде самоцел, завоалирана под обвързаната компетентност при която действа органа.

Липсата на мотиви относно основаниято за налагане на ПАМ и срока на действие на тази мярка, лишава съдът от възможността да установи дали същата съответства на целта на ПАМ регламентирана в чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ “ ПАМ се налагат с цел предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях” .

Процесната заповед е издадена в нарушение на чл. 6, ал. 1 АПК. Съразмерността на мярката се преценява на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, като същата не може да засяга права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

Съгласно чл. 6, ал. 3 от АПК в случаите, когато се засягат права на граждани или организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Изборът на най-леката мярка на административна принуда не е въпрос на преценка на административния органа, а негово задължение.

След като нарушението е констатирано за първи път и при липса на предишни нарушения, както и на неизплатени публични задължения, при липса на данни за възможност за прилагане на възможността за прекратяване на мярката по чл. 187, ал. 4 ЗДДС - поради неиздаване на НП в месечния срок по чл. 52 ЗАНН, както и след него (не са представени доказателства, че и към момента на постановяване на настоящото решение такова НП е издадено), настоящият съдебен състав намира, че мярката е несъразмерна с оглед обществения интерес и вредите, които би понесло дружеството, а и неговите клиенти, тъй като обекта е училищен стол, т.е. клиентите му са главно деца. В случая налагането на ПАМ за срок от 14 дни не може да се определи като съразмерно по смисъла на чл. 6 АПК. При избора на срока на ПАМ са засегнати

прекомерно правата и интересите на дружеството. Целта на закона и интересите на държавата и обществото биха могли да бъдат постигнати и с прилагане на по-благоприятна мярка в частта на определения ѝ срок на действие.

Заповедта за налагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна, поради което жалбата на „БУОНДЖОРНО“ ЕООД се явява основателна и като такава следва да бъде уважена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат направените разноски, но такива не са заявени нито с подаване на жалбата, нито в съдебно заседание.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.1 и ал. 2, пр. 2 АПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от „БУОНДЖОРНО“ ЕООД,[ЕИК], представлявано от Р. Ф. Г. - управител, Заповед на налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2159-0133791/04.05.2023 г., издадена от началник отдел “Оперативни дейности”- С., в ГД“Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т.1, б.“а“ ЗДДС – запечатване на обект – млекарница, находящ се в [населено място], пазар „Х. Д.“, магазин №30 и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: